

НОВО ЕДИНСТВО

„Novo Edinstvo“

Независимъ информационенъ ежеден
cotidian independent de informari

АБОНАМЕНТЪ:

ЗА ГОДИНА	400
6 МЕСЕЦИ	200
ЗА СТРАНСТВО	800

Редакция и Администрация ул. „Владъ Цепешъ“

Отговоренъ ред. А. П. ДРАГАНОВЪ

— Уредни редакционенъ комитетъ —

ВО ПРАВЯ ПЪТЪ

Гостуването на г. проф. д-ръ **Асѣмъ Златаровъ** въ Добруджа и говоренето му отъ трибуната на **Българския Народенъ Университетъ** си има своето гражданно значение за добруджанските българи.

Доказа се за сетенъ път, че добруджанци сж мирни и ясни ромънски граждани, които въ рамките на съществуващите закони и договоръ за покровителство на малцинствата полагатъ усилия за запазване народностно си съзнание и за постигане на по-добри условия за животъ.

Идеята за ромъно-българско сближение, чрезъ взаимно опознаване се изтъква на преденъ планъ. Както самъ г. проф. д-ръ **Асѣмъ Златаровъ**, тъй и г. **Мохеску Хика**, секретаря на Ромънския свободенъ университетъ отъ гр. Добричъ, подчертаха, че е въ доброто на двата съседни народи възобновяването на приятелските отношения отъ близкото минало. Г-нъ **Мохеску Хика** заяви, че деятелитъ около Ромън. университетъ сж съ добри чувства къмъ българското народностно малцинство и пожела съвместна работа въ полето на културата и просвѣтата.

Г-нъ проф. д-ръ **Асѣмъ Златаровъ** съ своето вдъхновено слово показанагледно колко хубавъ и богатъ е българския езикъ. Той породил безмърна любовъ къмъ него, а изказа-

нитъ истини завинаги се запечагаха въ паметта на слушателитъ.

Г-нъ **А. Златаровъ** възбуди гордостъ у добруджанци, защото убеди всички, че и българското племе има просвѣтени и учени люде, които допринасятъ съ ума и знанието си за добруването на човѣчеството.

Изнесенитъ съ незапомненъ успѣхъ три сказки повдигнаха много и авторитета на **Българския Народенъ Университетъ**, който изпѣква като една необходима и полезна институция, отъ чиято трибуна се сѣе семето на просвѣтата и народностно съзнание.

Г-нъ **А. Златаровъ** съ посещението си доказа колко сж полезни идванията на видни български литератори и хора на науката и както самъ обеща, ще допринесе и той въ бъдеще по-често да биваме спохождани отъ подобни тъй желани скъпи гости. Той призова и ромънските писатели и учени да посещаватъ България, та чрезъ тая взаимна обмѣна да се заздравятъ мостоветъ за сближение.

Добруджанскитъ българи благодарятъ на г-нъ професоръ д-ръ **Асѣмъ Златаровъ** за пламенното слово, съ което съгрѣ сърдцата имъ, и което винаги ще спомнятъ въ трънливия пътъ на живота.

Какво става въ селата

Неоземлени колонисти, господари на село

Не единъ пътъ сме писали въ колонитъ на тоя вестникъ за непоносимото положение на мѣстнитъ жители въ сѣжителство съ колониститъ отъ Македония. Олакванията въ това отношение отново се зачестиха. Случаятъ въ село Ай-орманъ, каварненско, за който писахме нѣколко пъти, е най-характеренъ. Ай-орманци отново сж отправили протестна молба до окръжния управителъ.

Въ нашето село — че-

темъ въ оплакването — сж настанени две семейства колонисти македонци, броящи 8 члена. Тѣ сж настанени безъ позволение на отговорнитъ власти и се ползватъ съ правата на колонисти. Иматъ 500 овце и сж хора богати. Устройватъ скандали, псуватъ и правятъ редъ неприятности на мирнитъ жители. Опустожиха посеви-тѣ ни. Пасатъ овцетъ си въ нашитъ ниви, безъ нѣкой да може да имъ се

КРАЖБИТЪ ВЪ СЕЛО ШАБЛА

ПОЩЕНСКАТА КАСА ОТКРАДНАТА

Пишатъ ни отъ с. Шабла: — Презъ последнитъ дни въ селото ни сж извършени много кражби. Единиятъ отъ крадцитъ е заловенъ. Той е общинския караулъ Василь Ил. Калчевъ, който преди време, е задигналъ касата на пощенската станция, занесва я въ лозята и я разбива. Вътре е имало около 200-300 лей и за около 16.000 лей марки. Усвоява паритъ и заравя касата въ земята.

Откриването на тая крупна кражба се дължи на язвджиларския постовъ шефъ.

ВЪОРЪЖАВАНЕТО НА

КОЛОНИСТИТЪ

ЕДНО СМЪШНО ИСКАНЕ

Листа на Кола Чумети „Легионери“ излиза съ километрическа статия, чрезъ която иска да се дадатъ оружия на колониститъ, които единствено били достойни да пазятъ реда и тишината въ тая „размирна“ провинция! Статията е подписана отъ нѣкакъвъ си „Трибунъ“, който по всичко изглежда, че не познава колониститъ, за които отчаяно се застъпва. Преди всички, колониститъ сж въоръжени, особено тия отъ Македония. Или „Трибунътъ“ иска да имъ се дадатъ картечници и топове? Слава Богу, не сме нито въ Македония, нито имаме война.

Не оружие, не камии пушки, а рало — това иска плодородна Добруджа. Нели колониститъ сж мирни и трудолюбиви? За какво тогава да се въоръжаватъ?

противопостави. Тѣ сж въоръжени“..

Случаятъ не ще коментари. Той не е единственъ. Нѣма ли да се сложи край на това непоносимо вече положение?

Чети 6-къ „Ново Единство“!

Малко безгрижие!

Времената се измѣниха, изменихме се и ние — станахме чудновати личности, достойни за клоуни въ панаярджийскитъ циркове.

Ето една жива картина, представена въ общинската баня — огледало на нашата чудноватост.

На мекъ креватъ лежи човѣкъ на преклонна възраст, обтяга членове, пукатъ стари кокали,

приятна въздишка се изтръгва отъ гърдитъ му. Запалва пура и пухти. Като хала се втурва въ стаата рошавъ младежъ.

— Скоро, веднага!..

Шушука му нѣщо, отчаяно жестикулира и завлича стареца почти на сила. Облича се. Пушейки пурата си мърмори:

— Лудъ, лудъ човѣкъ!.. И тръгва подиръ лудия... Времена!

Отново клевети срещу

ДОБРУДЖАНСКИТЪ БЪЛГАРИ

Емигрирането на турцитъ отъ Добруджа отложено като резултатъ на български пропаганди

Шовинистическата преса отъ Букурещъ не изпуска ни единъ удобенъ случай за да алепостави и клевети добруджанскитъ българи.

Дже поголовното емигриране на добруджанскитъ турци, се отдава на пропагандата, която се вършела отъ известни български вестници.

Това абсурдно твърдение, се пише въ броя отъ 10 май на букурещкия вестникъ „Кувънтулъ“. Българитъ имали интересъ да се изселватъ турцитъ, защото имъ закупували имотитъ на безценица, по която причина забогатявали извънредно много.

Въпросния въкъ иска да се взематъ строги мѣрки, разбира се срещу наклеветенитъ добруд. българи.

Жалкото е, че въпросния газетаръ не знае, или се преструва че не знае, че не само турцитъ поголовно напускатъ родни огнища и се изселяватъ, но се изселяватъ и добруд-

жанскитъ българи въ много по-голямъ размѣръ. Тоя фактъ може да се провери много лесно.

Сжщо, жалкия прасачъ отъ колонитъ на „Кувънтулъ“ трѣбва да знае добре, че българската преса отъ Добруджа, не само че не насърчава изобщо изселванията, било на турци, било на българи, но ги и осжда като едно истинско престѣпление извършено спрѣмо мѣстното добруджанско население.

Ние сме съветвали и съветваме, че върховенъ дългъ на всѣки добруджанецъ е да си остане въ бащината кѣща и имотъ и съ трудъ, честностъ и упорство да се справя съ извънредно тежкитъ условия на животъ.

Пътя на изселванията е по грѣшенъ пътъ, който води къмъ лишения, негодина, па често и къмъ гибелъ.

Нѣка поне сега си вземе бележка писача отъ в-къ „Кувънтулъ“.

НОВО ЗЕМЕТРЕСЕНИЕ ВЪ БЪЛГАРИЯ

Съобщаватъ отъ Букурещъ — Въ южна България, областта унищожена презъ 1928 год. отъ силенъ земетресъ, наново била арена на силни трусове. Населението обзто отъ панически страхъ прекарало два дни подъ открито небе. Много кѣщи се срутили.

Събитията въ Далечния изтокъ

ЯПОНЦИТЪ НАПРЕДВАТЪ

Пекингъ 13— Японцитъ усилено напредватъ южно отъ Китайската стена. Тѣ превзели много градове, които били опразнени отъ китайцитъ. Навсѣкжде съпротивата на китайцитъ се оказала слаба. Японцитъ напредвали подъ бомбардировката на аеропланитъ, които осуетявали всѣка съпротива отъ страна на китайцитъ.

ТУДОРЪ АРГЕЗИ

СТОЯНЪ ДИМИТРОВЪ

Намърихъ въ една затворническа клетка убица на Михайляну. Следъ 18 години каторжна работа, индивидуътъ представя една енергична фигура и въ здрава та си глава има единъ ясно прозирающъ умъ.

Късъ, руменъ, съ догледъ като единъ печатъ, Шоя български македонецъ изглежда, въ проширения костюмъ на затворникъ, отъ който се налагатъ на вниманието една пепелява жилешка и една правилно свързана връзка, единъ англичанинъ отъ колонитъ.

Нестеснителенъ, найпошвъ, въсредоточенъ, като нъкоя киселина, той изглежда господарь на затвора и на обществото въ него и за всяка една категория осждени чиновници, Политически лица, той си има мнение оформено следъ дълго беседване съ самия себе си. Сърди се когато нъкоя вестникаръ го попита дали доживотната каторжна работа равназначна съ единъ периодъ отъ 25 години животъ и отговаря, че е за очудване да не се знае какъ от Шреба на първо място да интересува въски вестникаръ — съдебната администрация...

Нъкоя намира, че българинътъ е „ламбровъ“ типъ и

не си скрива антипатията. Димитровъ казва, съ едно облекчително удовлетворение: — „Съмъ жертва за моето отечество“.

— Но твоята страна не прави ли нищо заради шебъ?, запита другъ вестникаръ, който има мисията и на таен агентъ на обществената безопасностъ. Димитровъ отговаря:

— Да прося нъщо отъ родинаща си? Възможно ли е? Печеля съществуването си работейки: изучихъ кроенето на дрехи и съмъ доволенъ. Какво ми дължи българската държава? Въ 1913 година избъгнахъ отъ затвора, за да ошйда на бойното поле, да защитявамъ родинаща си, но бяхъ хванатъ: единъ бившъ мой работникъ отъ централното ателие на зашвора ме издаде: бяхъ се промъкналъ до неговото село и наскоро щяхъ да прехвърля Дунава. Като разплата, следъ залавянето ми, бяхъ препратенъ четири години въ солницитъ.

Стоянъ Димитровъ си играе, смейки се съ годинитъ, като че ли е владетель не само на зашвора и всички каторги, но и на вълноста.

КУЧЕ КОЕТО НЕ ЗНАЕ ЛА ЛАЕ,

ВКАРВА САМО ВЪЛКА ВЪ КОШАРАТА, КАЗВА
ЕДНА НАРОДНА ПОГОВОРКА

Така е и съ набедения писачъ Любенъ П. Станчевъ, който въ личния си органъ, издържанъ съ паритъ на Енчо Николовъ писа непротивителни твърдения по отношение дейността на Ромънския атенеумъ отъ гр. Добричъ по случай беседата на г-нъ Константинеску, та по тоя начинъ даде поводъ на ромънското обществено мнение да се настрои и опълчи противъ всичко що е българско.

Ехото на това настървление отъ мѣстна почва, сега се отеква и въ букурещката преса, па може да се отрази и въ цѣлата страна.

И сждейки за умствения уровень на единъ невменяемъ като Любенъ Станчевъ причисляватъ подъ сжщия знаменателъ цѣлата българска интелегенция отъ южна Добруджа.

Тя буря отъ негодувания срещу всичко българско предизвикана отъ пла-

ЛИТЕРАТУРНА БЕЛЕЖКА

Тудоръ Аргеви е единъ отъ най-виднитъ съвременни ромънски писатели.

Е най-характеренъ представителъ на писателскою съсловие, защото другитъ му събратя докато имотъ и други имъ позволяватъ да се занимаватъ и съ писателска работа, Тудоръ Аргеви дължи наслани си изключително на таланта и перото си.

Той е поетъ, разказвачъ, романистъ и най-вече памфлетистъ.

Перото му е като остро жили, което безпощадно жили мародеритъ въ съвременното общество.

Презъ 1919 г. бѣше за политически провинения въ зашвора, чишо животъ съ фотографическа точностъ предаде въ пошресащата си книга „Черната врата“, отъ гдешо предаваме въ български преводъ вѣщайлението му за македонския българинъ Стоянъ Димитровъ, осжденъ на доживотна каторжна работа за убийството на вестникаръ Михайляну.

тения човѣкъ на Енчо Николовъ, който самъ опроверга твърденията си напечатвайки обяснителното писмо на Ромънския атенеумъ, продължава и се придружава съ дръзки заплашвания, не срещу автора на въпросната статия, Любенъ Станчевъ, а изобщо срещу „българското малцинство“. (Виждъ Курентулъ отъ 6 V 1933 статия „Prefața la o aniversare“).

Ако единственъ виновникъ за всички тия злочестини е Любенъ Станчевъ, до кога ще бжде търпѣнъ да върши своето пагубно дѣло тоя жалкъ мародеръ?

Чети 6-къ

„Ново Едихство“

Г-ца Славка Алек. Цвакова

Г-нъ Григоръ Каракашевъ

а п ш е к а р ъ

ВЕНЧАНИ

Добричъ

30. IV. 1933 год.

Балчикъ

О В Я В А

Съобщавамъ за знание на всички жители отъ с. Гьоре и околнята, че отворихъ мелница въ с. Гьоре „Т. ОМОНОВЪ“ и меля всички видове храни.

— ИНСТАЛАЦИЯТА Е НОВО РЕМОНТИРАНА —

Вземамъ уемъ на зимница 8%, на ечемикъ 15%, на мисиръ 15% и мисиръ съ кочанитъ 18%.

МЛЪВОТО Е ГАРАНТИРАНО — МИНИМУМЪ ФИРА

Наемащель
ЖЕЛЪВКО Д. ЖЕЛЕВЪ

1-РЪ ИВ. ЧАМУРЛИЙСКИ

ВЪТРЕШНИ ДЕТСКИ И
ВЕНЕРИЧЕСКИ ВОЛЕСТИ

Рентгеновъ апаратъ за радиогрфия радио-скопия на всички вътрешни органи.

Ултравioletови лъчи

Приема презъ всяко време

въ медицинския кабинетъ — на ул. „СПЕРАНЦЕИ“ № 1 (до ханъ Балканъ Бояджиолу).

Пресенъ Циментъ

Безиръ 1-во качество, всички видове бон, желъзария на рафтъ, грубо желъзо, резерби на жетварки, пружики за култиватори, плугове марка „ГЛИГАНЪ“ и всички желъзарски стоки

— НАЙ НА СМЪТКА —

ще намѣрите при:

Маринъ Ив. Стояновъ
(срещу Пачевъ)

МАЧЪ МЕЖДУ ЛИРА СТЕРЛИНГА И ДОЛАРА

Американскитъ и английски експерти икономисти заседаватъ въ Вашингтонъ. Цѣлия свѣтъ трескаво следи съобщенията на пресата по тази конференция. Двамата банкери на свѣта — Англия и Съединенитъ щати си даватъ този пътъ решителна среща.

До преди войната, Англия (Лондонъ) даваше тонъ на свѣтовния пазаръ. Презъ войната, обаче, Англия че не ще прие единъ съдружникъ, който следъ войната малко по-малко й отне значителна частъ отъ пазаря. Нѣщо повече, като кредиторъ — Съединенитъ американски щати си позволиха и заеха въ много отношения първенството. Гордия Албионъ — прѣкия господаръ на „половината земно кълбо“, не можеше да търпи повече това положение и взе енергични мѣрки.

За да тури Шатитъ на мѣс-

тото имъ, напусна златния еталонъ и заедно съ себе си увлече една частъ отъ европейскитъ държави, които имаха покритие на монетното си обръщение съ нейната лира. По този случай Англия си учреди специаленъ фондъ „за предпазване отъ промѣна на курса“ на парата си и продължи търговията при единъ понизкъ курсъ на лиратъ стерлинга.

Американцитъ, които пъкъ искатъ едно общо повишение на ценитъ на своитъ произведения, едно облекчение на товара върху своитъ земеделци и индустриални потѣнали въ дългове, да засилятъ външната си търговия, запрѣла поради високия курсъ на долара и като виждатъ, че ги издави вноса на чуждитъ (главно английски) евтини произведения, казватъ, че фонда за осигуряване на курса на лира-

та не е нищо друго освенъ една институция учредена за да натиска лирата на днешния и низкъ курсъ. Нѣщо повече, тази институция дебнела удобния моментъ да натисне още по-надолу лирата и да разсипе и прогони американското производство отъ свѣтовния пазаръ.

И ето Рузвелтъ — председателя на Шатигъ, по-скоро по убеждение отъ колкото подъ давлението на общественото мнение, при препълнени каси съ злато на банката — декретира обезценяването на долара. Това само да реагира противъ „Стерлингарията“, както се изразява американскиятъ економистъ Garet Gawrett за Англия и всички други държави свързани съ лирата стерлинга и която стерлингария е била една чиста конспирация противъ американскитъ интереси.

Какво става съ останалия свѣтъ следъ този декретъ на Рузвелта.

Ние въ Европа сме чисто смаяни. Нашитъ държавници и авгури по политическа иконо-

мия и финанси заявиха, че (хваля имъ) сж се объркали и единъ презъ други взематъ парахода за Вашингтонъ.

Това що направиха Съединенитъ щати е безъ прецедентъ въ историята на парата. Особено за насъ малкитъ държави е непонятно. — Да имашъ златно покритие на паритъ въ обръщение доволно и предоволно; да имашъ силно активенъ търговски балансъ; да имашъ сурови материали и фабрики, които се консумиратъ редовно отъ цѣлото земно кълбо и да направишъ инфляция, намъ ни се струва парадоксално.

Почти всички европейски държави побързаха да заявятъ, че подържатъ стабилността на монетата си и че нѣматъ покритие на банктното си обръщение изцѣло въ долари, но смущение и то голѣмо обзе всички.

Какво ни носи утрѣшния денъ не може да се предвиди. Привърженицитъ на инфляцията твърдятъ, че ще настъпне оживление и възраждане

на икономическия животъ, ако с е напусне стабилизацията. Партизанитъ на стабилната монета предричатъ сигурна гибелъ.

И еднитъ и другитъ иматъ право. Вѣрно е, че съ печатарската машина на банката не може да се създадѣтъ блага и се подигне благосъстоянието на единъ народъ, но не по-малко е вѣрно, че стабилизацията се държи съ мѣрки които ни донесоха и носятъ само лишения и предизвикаха хаосъ въ международната обмѣна и свѣтовното производство.

Конференцията въ Вашингтонъ ще реши единъ въпросъ отъ всесвѣтско значение и не е чудно утрѣшния денъ да не чене нова фаза на кризата, която отъ нѣколко години иззатѣга съ желѣзния си обратъ на мизерията.

ПЛАТИ СЯ АБОНМЕНТА

ЖИВОТА НА МАЛЦИНСТВОТА

Българското малцинство

ОТЪ АЛБАНИЯ

От вестниците научаваме, че българите от село Горица, сега в Албания, били изпждени от землищата си, за да бъде даден тѣхния имот на нѣкакви си албански бейове, които имали актове от нѣкои окръжни сдилища, че пришежавали тази земя преди 30 години. Научаваме също, че тия българи масово са напуснали родните си огнища и се намират днес на улицата — без домове и покриви.

Не сме ние ония, които се осждаме какъвто шепъ да взематъ нѣщата на балканската полиция, нищо пъкъ да подучаваме държавниците как се прави шя, но изхождайки от положението, че се прегазва най-елементарното право днес — частната собственост, върху което е сграден днешният обществен строй и от това, че остават на улицата сѣотици и може би и хиляди семейства наши братя — народностни малцинства не можем да останем хладнокровни. Протестираме

от името на всички добруджански българи за това скандално отнемане на земята на българите от Горица и канимъ всички малцинствени институции да си взематъ бележка за тоя грабежъ.

Не можем да допуснемъ, че албанския народъ, а даже и правителството на Албания са кайлъно съгласни съ тоя акт на грабежъ, още повече кѣто се има предъ видъ, че Албания е едничката държава от Балканския полуостровъ, която е изказала готовност да подпише каквото и да било споразумение по отнoшение малцинствената проблема. Не допушаме също и за това, защото на балканските конференции когащо е ставало дума за малцинствата готовността на Албания винаги е била забележителна. Имено и това ни кара да върваме, че при все дошлиятъ вече конфликтъ, албанското правителство ще намѣри начина по който да изгладя въпроса и удовлетвори българите отъ Горица.

Живот на българите въ Бессарабия

Предъ закриване

на Болградската девическа гимназия

(ПИСМО ДО РЕД. "НОВО ЕДИНСТВО")

Въ градъ Болградъ, чието население въ своето грамадно болшинство е отъ български произходъ, съществува отъ 1880 год. една девическа гимназия, създадена и подържана отъ даренията на българските преселници от града и околията.

Отъ основаването на гимназията до 1920 год. преподавателния езикъ е билъ български, а учителитъ сж биле българи.

Отъ 1920 г. гимназията минава въ държавни ръце, само че голѣма частъ отъ преподавателитъ българи биле задържани на служба.

Отъ 1880 г. до 1920 г. гимназията е черпила своитъ приходи отъ наемитъ на 32.000 хкт. обработваема земя, блати и рагозница, бидейки ней-придадени блатата отъ землището на селата Ново-село и Дулу-хвой.

Но отъ 1931 г. блатата се даватъ подъ наемъ на нѣкакво си дружество специално основано за експлоатирането имъ, приходитъ минавайки въ държавната каса, а държавната ангажирайки се съ из-

дръжката на девическата гимназия.

Но отъ 1 септември м. г. държавата прехвърля издръжката й отново надъ училищното настоятелство, което виждайки се въ невъзможност да посреща разходите, на 30 април т. г. свиква въ гр. Болградъ представителитъ на бълг. преселници отъ 38 общини, които сж биле и се считатъ собственици на горепоменатитъ блати.

Всички присъстващи сж изтъкнали голѣмата несправедливост извършена спрѣмо българските преселници, които днесъ виждатъ децата си въ невъзможност да продължатъ гимназиалното си образование.

Редактирали сж едно изложение до Министерството на просвѣтата, като сж избрали и една комисия въ съставъ: г. сенаторъ Христофоровъ, Никола Тетрадовъ, учител отъ девич. гимназия, Велико Трандафиловъ и Поповъ учител отъ Българско село, кахулски окръгъ, всички делегати бидейки български преселници, които отпиту-

Проф. д-ръ Асѣнь Златаровъ въ Добричъ

Българскиятъ Народенъ Университетъ отъ гр. Добричъ, въ края на третата си годишна дейностъ, записва най-голѣмата си културна придобивка — инициативата да покани единъ отъ най-ученитъ и просвѣтелни граждани на България, г. проф. д-ръ Асѣнь Златаровъ.

Неговото посещение бѣ не само радостъ на Б. Н. У., но истинско празненство за цѣлия градъ, за цѣла Добруджа.

Вестта за идването на проф. Ас. Златаровъ предадена отъ ръководното тѣло на Бълг. Народенъ Университетъ, се разнесе съ свѣткавична бързина. Граждани и гражданки живо се интересуваха, питаха и разпитваха за неговото идване; ликуваха учащитъ се, очитъ имъ искрѣха отъ радостъ, че ще видятъ най-видния представител на българската книжнина и слово.

ПОСРЕЩАНЕТО

Въ сжбота сутринта, потегли автомобиля съ представителитъ на Бълг. Народенъ Университетъ, за да посрещнатъ на границата видния гостъ. На границата, председателтъ на Б. Н. У., г. Хр. П. Капитановъ приветствува госта съ „добре дошъл“, на когото г. проф. Ас. Златаровъ отговори съ трогателни думи. На обѣдъ къмъ 12 и полов. часа, г. проф. д-ръ Ас. Златаровъ, пристигна въ града и отседна въ дома на г. д-ръ Божи-даръ Янакевъ.

ПЪРВАТА СКАЗКА

Споредъ съставената програма отъ Бълг. Народенъ Университетъ, г. проф. Ас. Златаровъ трѣбваше да изнесе 40-та сказка на Б. Н. У. сжщия денъ 4 и половина часа сл. обѣдъ на тема „Изкуството да се живѣе“. Още отъ 4 часа салонътъ бѣ препълненъ. Абсолютно всички столове бѣха заети. Съ десетки граждани и гражданки нагромадени до вратата и въ салона останаха на крака. Всички погледи бѣха отпавени къмъ вратата.

Въ 4 и полов. часа, пристигна г. проф. д-ръ Ас. Златаровъ, посрещнатъ съ грѣмки ръкоплѣскания. Ученическата духовна музика засвири маршъ и отново се подеха ръкоплѣсканията и овациитъ. Бѣ мило и трогателно.

Добруджа чествуваше скѣпия гостъ — сърцето

ваха за Букурещъ, гдето ще отстояватъ правата на българскитъ преселници отъ 38 общини.

Ангелъ Малиновъ

на българската интелигенция, стѣлбътъ на българската наука и книжнина!

Г-нъ проф. Асѣнь Златаровъ се появи на сцената придруженъ отъ председателя на Б. Н. У., г. Хр. П. Капитановъ.

Салонътъ грѣмна на ново съ нестиващи ръкоплѣскания, и отъ всички страни заваляха цвѣта на сцената. Г-нъ Хр. П. Капитановъ, представи на хилитъ присъстващи видния гостъ, който, съ топли и съчувствени думи благодари за голѣмия приемъ и убедително подчерта голѣмото значение на Бълг. Народенъ Университетъ отъ чиято катедра тепърва ще говори. Преди да почне своята сказка, поднесоха му се четири разкошни букети отъ свѣжи полски свѣта: отъ името на Люб. Театр. Трупата „Сава Огняновъ“, бивша при Б. К. О., отъ Дамската секция, отъ учителитъ и отъ учащитъ се.

Въ продължение на два часа г. проф. д-ръ Асѣнь Златаровъ прикова вниманието на цѣлата аудитория. Говори хубаво, увлекателно, разбрано.

ВТОРАТА СКАЗКА

На втория денъ, недѣля сутринта, салонътъ на Б. Н. У. е отъ рано препълненъ. Нѣмаше мѣсто и за правостоящи. Г-нъ проф. д-ръ Асѣнь Златаровъ изнесе 41-та сказка на Б. Н. У. Говори на тема „Биологичната проблема за живота и смъртта“.

За пръвъ пътъ добришкото гражданство слуша подобна научна тема, на ясно разбранъ езикъ.

Сжщиятъ денъ сл. обѣдъ г. проф. д-ръ Ас. Златаровъ посети гр. Балчикъ, отъ кждето се завърна съ незначимо хубави спомени.

Вечерта, въ Младежкия клубъ, въ честъ на високия гостъ Б. Н. У. даде разкошенъ банкетъ, въ който бѣха поканени представителитъ на всички културни организации отъ града ни.

ТРЕТАТА СКАЗКА

На 1 май, г. проф. Ас. Златаровъ изнесе третата си сказка на тема „Слънцето и живота“. Преда да дайде въ салона на Б. Н. У. той посети българскитъ училища. Отъ тукъ може би той отнесе най-мили впечатления отъ тридневното си гостуване въ Добричъ. Заобиколенъ отъ малкитъ питомци, съ цвѣта и бурни овации, той бѣ дълбоко трогнатъ и едва удържашъ сълзитъ си горѣщо имъ благодари за посрещането и вниманието.

Отъ катедрата на Б. Н. У. г. проф. д-ръ Ас. Зла-

таровъ бѣ приветствуванъ отъ представителя на Ромѣнския Свободенъ Университетъ — г. Ника Ивнеску. Размѣнниха се горѣщи пожелания за братски отношения между двата съседни отъ вѣкове народи, следъ което г. професора започна своята хубава сказка за „Слънцето и живота“.

Вечерта, въ неговачествъ въ салона на Бълг. Частна Гимназия се даде банкетъ

**

Г-нъ проф. д-ръ Асѣнь Златаровъ за пръвъ пътъ идва въ Добруджа. Неговото посещение бѣ истинско тържество. Той дойде между насъ и прѣсна личитъ на желаната отъ всички ни просвѣта и пробуда. Той озари сърцата ни съ нова свѣтлина. Неговитъ слова за винаги ще ни говорятъ за хубавото и свѣтлото, за живота, за който той така красноречиво и увлекателно говори.

На 2 май сутринта, видниятъ гостъ напусна града ни, на пътъ за България. Той замина отрупанъ съ много букети и цвѣта, чието благоуханъ мирисъ ще му напомнятъ за дълго отрадното впечатление отъ равна, нѣважна златна Добруджа.

ПРОДАВАТЪ СЕ 2

КЪЩИ едната съ 5 стаи и антре; сутеренъ съ три отдѣления, удобно за живѣне; втората — 2 стаи, кухня и 2 дюкяна, съ общо дворно мѣсто 700 кв. м., излизащи на ул. „Режеле Кароль“ и „Пр. Елисабета“ — въ центъра на града, до Общинското управление.

Справка редакцията

ОБЯВА

Продавамъ къщата на Никола Г. Сапунджиевъ, въ центъра на града, съ 600 кв. метра дворъ, южно изложение съ 3 стаи, маза, мутвакъ и салонъ. Двора ограденъ съ каменни стени, на ул. Пияца „Просперитѣтци“ № 13 гр. Базарджикъ.

Споразумение до

ИВАНЪ ЮР. ДУРМУШЛИНСКИ

10—10

Продаватъ се 5 хектара ниви въ землището на с. Велифакъ.

Справка редакцията

ПРОДАВА СЕ чисто семе отъ *суданска трѣва*, реколта 1932 год.

Справка ХРИСТО МИНЧЕВЪ гара Касъмъ

ЕДИНЪ БЕЗПРИМЪРЕНЪ СКАНДАЛЪ ВЪ ЦЕНТЪРА НА ГРАДА

ГРАЖДАНИТЪ ВЪЗМУТЕНИ. КРЪЧМАРИТЪ ПОДЪ ТЕРОРА
НА ТРИМА ДЕРБЕДЕИ

Вчера, 12 т. м. следъ обѣдъ, въ центъра на града—ул. „Пр. Фердинандъ“ — гражданството бѣ свидетелъ на единъ безпримѣренъ скандалъ, който дълбоко възмути мирнитѣ еснафи и търговци. Тоя скандалъ бѣ устроенъ отъ тримата дербедействуващи: Янакула, Никола и Кола. Ония известни личности — пияници, които отъ дълго време тероризиратъ кръчмаритѣ, ниятъ и чупятъ безъ да плащатъ, често като вземали дори и пари за цигари — дишъ хакъ!

Вчера сл. обѣдъ, тримата герои се отзоваватъ въ кръчмата на Митѣ Кировъ. Напиватъ се порядъчно и искатъ 500 лей. Изваждатъ камни, револвери и заплашватъ съ смъртъ. Събиратъ се граждани — възмутени отъ тоя пладнешки скандалъ. Героитѣ излизатъ отъ кръчмата и отиватъ съ тютюнопродавницата на Николай Цонковъ, кждето намиратъ гражданина Ив. Ангеловъ Узунувъ, когото безпричинно започватъ да биятъ, идватъ полицейскитѣ власти и съ сила успѣватъ да откаратъ побойни-

цитѣ къмъ полицията. До Общинското управление, обаче, застъпва се за тѣхъ единъ тѣхенъ приятелъ, и тѣ биватъ пуснати. Врѣщатъ се отново, влизатъ въ кръчмата на Юрданъ Митковъ съ размахани камни и револвери и инсцениратъ новъ публиченъ скандалъ. Възмутенитѣ граждани отново се събиратъ, възнеши отъ ужасъ предъ волноститѣ на тия дербедействуващи, чинто въоръжена ръка сѣе страхъ и ужасъ. Полицията отново се явява и съ нови усилия откарва побойницитѣ въ полицията.

Цѣлото гражданство е дълбоко възмугено. Иванъ Ангеловъ Узунувъ е сериозно раненъ въ главата и отъ месеци тия своеволници тероризиратъ кръчмаритѣ и сѣятъ смъртенъ страхъ срѣдъ мирнитѣ граждани. Нѣщо повече — двама отъ героитѣ били общински агенти! Г-нъ кмета знае ли дѣлата имъ?

Вѣрваме, че отговорнитѣ власти ще поставятъ тия пладнешки герои на подобающето имъ мѣсто.

„ВЕСТИ“

— Утре, недѣля 14 т. м. Българскиятъ Народенъ Университетъ ще изнесе 43-та си сказка. Ще говори г. проф. Янаки Арнаудовъ, отъ Висшата Търговска Академия въ гр. Варна, на тема: „Вагнеръ“.

Г-нъ проф. Я. Арнаудовъ е единъ отъ първитѣ сказчици въ България и се ползва съ всеобщо уважение и почитъ. Неговата сказка ще бѣе придружена отъ редъ музикални репродукции отъ най-избранитѣ Вагнерови композиции.

— 10 май — празникътъ на обединението на Ромънскитѣ кралства — както въ цѣлата страна, така и въ нашия градъ бѣше отпразднуванъ съ подобаващо тържество. Следъ богослужението въ Катедралната черква има парадъ, кждето дефилираха войскитѣ отъ мѣстния гарнизонъ, ученицитѣ отъ всички учи-

лища, спортнитѣ дружества и пр. Вечерта има факлено шествие.

— Празникътъ на просвѣтата — св. св. Кирилъ и Методий, ще бѣе отпразднуванъ на 24 май.

— Столичнитѣ вестници биятъ тревога за масовото изселване на турцитѣ отъ Нова Добруджа за Мала Азия. Най-после истината заговори; писаното стократно въ колонитѣ на нашия вестникъ се потвърди: турцитѣ се изселватъ не можейки повече да търпятъ изключителното административно положение въ селата, създадено отъ неотговорни фактори.

И още ли ще продължи това положение? Нѣма ли да се анкетира случая поне за „последенъ“ пжтъ?

— Комиснитѣ по облагания заседаватъ въ селата. Добре е всѣки селя-

нинъ да се яви въ респективното бирничество, за да защитава интереситѣ си. Следъ облаганията много трудно ставатъ спаданията.

— Парламентътъ е гласувалъ одобрение за сключаване отъ Д. бришката община на единъ заемъ отъ 30 милиона лей, за водоснабдяването и електрифицирането на града.

— Мѣстното общинско управление решило да пазира главнитѣ улици съ кубически камъни. Работитѣ ще започнатъ наскоро. Сжщото възнамѣрява да построи голѣмъ бюфетъ въ мѣстността Газк-Баба.

— Правилникътъ за измѣрването, парцелирането и комасирането на земитѣ, още като проектъ бѣ изцѣло публикуванъ въ в-къ „Ново Единство“ отъ 26 юний 1931 г. съ подробни обяснения, какъ, кога и кжде могатъ да се правятъ контестациитѣ.

Сжщиятъ правилникъ е публикуванъ въ Държавниятъ вестникъ отъ 3 май н. г. Срокътъ за контестации е до 18 май н. г.

Така наречениятъ директоръ въ диво състояние, Любенъ Станчевъ, да не се самооблашава, че е открил Америка. „Ново Единство“ когато освѣтляваше селянитѣ по комасирането, нѣмаше и поменъ отъ така наречения и листъ и директоръ!..

— Ценигъ на зърненитѣ храни въ мѣстното житно тържище днесъ сж следнитѣ: замница 410 600; ръжъ 300-370; царевича 125-130; овезъ 140; бобъ 170-180; фий 120. Пристиганията сж ограничени.

Продава се В И О-
Д О Н Ч Е Л О

Редакцията

ПРОДАВАМЪ КЖЩА

въ добъръ кварталъ на града, ул. Василе Александри № 3, състояща се отъ 4 стаи, антре, кухня, кладенецъ въ двора и всички други удобства.

Постройка 1927 год.

Справка собственика

В Станевъ (колониалъ)

Дава се подъ наемъ дюкянъ находящъ се въ улица „Владъ Цепешъ“ 18

справка

Илия Петровъ

адвокатъ

Д-ръ Д. НОВАЧЕВЪ

СЕЦИАЛИЗИРАНЪ ВЪ ПАРИЖЪ

Бившъ екстеръ при държавнитѣ болници въ Букурещъ

Бившъ мохиторъ при урологическата клиника Жекеръ отъ Парижъ

ВЪТРЕШНИ, ЖЕНСКИ И ВЕНЕРИЧЕСКИ БОЛЕСТИ

Рентгеновъ апаратъ, диатермия

ул. Ултравиолетови лъчи

ул. „Елиаде Радулеску“ № 3

— ДОБРИЧЪ —

20-16

Д-ръ ЛЮБЕНЪ СЕИОВЪ

(до кжщата на Злати Начевъ и
Банка Калиакра, срещу адвоката
Приховъ)

Бившъ пръвъ екстеръ въ Университетнитѣ клиники отъ Клужъ по вътрешни, кожно-венерически болести и радиология.

Радиоскопия, радиография, на всички вътрешни органи, ултравиолетови лъчи.

Д-ръ В. ЗЕЛЕНОДРЪВСКИ

(Бившъ ИНТЕРНЪ при държавната психиатрична и нервна клиника — Букурещъ)

Премести медицинския си кабинетъ въ ул. Пр. Мирча 20 (срещу хотелъ „Владимиреши“)

Приема болни, презъ всѣко време

Вътрешни, кожно-венерически и нервни болести.

Д-ръ АЛЕКС. ЛЮБЧАКЪ

(Бившъ екстеръ при хирургическата клиника въ Яшъ)

Премести медицинския си кабинетъ въ ул. „Пр. Мирча“ [20 дома на Кирчо Петровъ срещу хотелъ „Калиакра“].

Приема болни презъ всѣко време
Гинекология, вътрешни и дѣтски болести

Г-да Търговци,

честь имамъ да Ви съобща, че взехъ представителството на **СУБЕНИ ШАПКИ** отъ познатата Вамъ фабрика „AURORA“. Винаги ще намѣрите голѣмъ изборъ отъ всички видове шапки, които продавамъ на абсолютно фабрични цени

Постояненъ лагеръ отъ ВСѢКАКЪВЪ ВИДЪ ШАПКИ ще намѣрите въ магазина на

MOISE A. LEVY

5-5

ул. Principele Ferdinand 123

БЪЛГАРСКИ НАРОДЕНЪ УНИВЕРСИТЕТЪ

14 МАЙ 1933 ГОД

„ВАГНЕРЪ“

Ще говори г. проф. Я. Арнаудовъ, отъ Висшата Търговска Академия — Варна